

200502

Vandra i ljuset

Jag blev visad att vi jämför oss själva alltför mycket med varandra och tar ofullkomliga människor som föredömen, när vi har en osviklig och fullkomlig förebild. Vi borde inte bedöma oss själva efter världen, eller efter människors åsikter eller vad vi var innan vi tog emot sanningen. Vår nuvarande tro och ställning i världen måste jämföras med vad den skulle ha varit om vår inriktning ständigt hade varit framåt och uppåt, sedan vi bekände oss vara Jesu Kristi efterföljare. Detta är den enda säkra jämförelsen vi kan göra. I alla andra jämförelser kommer det att finnas självbedrägeri. Om Guds folks moraliska karaktär och andliga tillstånd inte motsvarar de välsignelser, förmåner och ljus som har tilldelats dem blir de vägda på vågen, och änglarna rapporterar: "För lätta".

För somliga verkar deras sanna tillstånd vara dolt. De ser sanningen, men uppfattar varken dess betydelse eller dess krav. De hör sanningen men förstår den inte helt, eftersom de inte anpassar sina liv efter den, och därför inte blir helgade genom att lyda den. Ändå vilar de lika trygga och nöjda som om eldstoden om natten och molnstoden om dagen gick framför dem, som bevis på Guds godkännande. De utger sig för att känna Gud, men förnekar Honom genom sina gärningar. De räknar sig själva som Hans utvalda, speciella folk, och ändå visar sig Hans närvaro och kraft att frälsa till det yttersta, mycket sällan bland dem. Vilket stort mörker sådana människor lever i, ändå vet de inte om det! Ljuset lyser, men de begriper det inte. Ingen större förvillelse kan lura människor, än det som får dem att tro att de är på rätt väg, och att Gud godtar deras gärningar, när de syndar mot Honom. De tar fel och tror att ett sken av gudsfruktan är dess ande och kraft. De tror att de är rika och inte behöver något, när de är fattiga, eländiga, blinda och nakna, och i behov av allt.

- Testimonies for the Church, band 1, s. 406

(Översättning: S. Gundler)